

Одљубикаво пресе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 17 ОКТОБРА 1942

БРОЈ 47 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.

НА ИСТОКУ ПАЛА ТРОЛА, НИЗ БРДО СУЉАЈУ КОЛА ...

Кујбишев, октобра. — Пошто је утврђено да професионални војници нису у стању да болшевицима олакшају положај, опет су комесари дошли на сцену. Што дикла навикла. Терор и само терор.

Исцрпљен лагер

Лондон, октобра. — Черчил је хтео да одржи свој 308 говор, па је у последњем тренутку отказао али са разлогом. Увидео је да му је лагер лажи за ову сезону исцрпљен зато мора да попричека да његови сарадници: Радио-Лондон и Радио-Бостон спреме нове резерве.

Да са дошера

Њујорк, октобра. — Пошто је првонадлежна од 48 мосија прегледала Сталинов апел за хитну помоћ, вратила га је натраг са примедбом, „да се дотера“ и да стилски није јасан, пошто једна запета даје целом тексту двосмислени значај. Из текста не може још да се разабере да ли је помоћ само „хитна“ или је најхитнија, па комисија не зна коме да упути овај предмет. Јер ако је помоћ хитно потребна, онда се према традиционалном обичају упућује Енглеској или се веша мачку о реп. А ако је помоћ најхитнија, онда се враћа пошиљоцу са примедбом: „У се и у квоје кљусе“.

Ударају хладне облоге

Њујорк, октобра. — Поред разних комисија, које студирају Сталинов апел за помоћ, у свим америчким градовима одржаће се — на пролеће велике манифестације са стиснутим песницама у корист Совјетске Уније.

Сматра се, да ће ови хладни облози Сталину добро пријати и повратити му апетит да још мало продужи своју борбу „за Европу“.

Збунили се

Вашингтон, октобра. — Нови Сталинов апел за што хитније отварање другог фронта, створио је у Америци велику забуну. Сви амерички листови на првој страни доносе: — Овај Сталинов апел толико нас је изненадио и збунио да не можемо још да се приберемо. Ми смо мислили да се он шали, а ето ударно сада у танку жицу. Ми сада потпуно разумемо њихову ситуацију, дивимо им се и необично желимо, да им помогнемо и помоћи ћемо им сигурно, само док разне комисије прегледају овај апел. У сваком случају писмени одговор неће изостати.

Амерички маневри

(Амерички листови јављају да су сви робијаши и гангстери позвани у војску)

ПОРУЧНИК: — Наше прве заједничке маневре извршићемо...
РЕГРУТ: — ...У једној њујоршкој банци. Портир је наш члан.

Сви се ребре, сви се прсе
Један другом рачун мрсе
Рђав ортаклук
Због пасивног туђег конта
Нема нигде другог фронта
То је тук на лук.

Многи иду лажном татку
Чим осване дан

Етишрам

Па пружају шаку глатку
Да прочита длан
Он понавља шалу кратку:
„Трља баба лан“.

Да ли виски или лажер
Кроз микрофон тако смрди
Јер лондонски млади спикер
Увек нове лажи тврди
Емисија пуна жучи
Свима нам се браћо смучи
Да поправи своје стање
Или нека виски мане
Или нека лаже мање.

Слаба ушеха

Лондон, октобра. — Поводом најновијих великих успеха јапанске морнарице, присиљени су Енглези да одају својим непријатељима једно признање.

„Јапанци су се показали према нама неоспорно као центлмени. Од осам бојних бродова, колико су потопили, шест је америчких а само два наша. Од осам потопљених носача авиона, седам је америчких а само један наш, а тако исто од двадесетдвe потопљене крстарице, четрнаест је америчких а свега осам наших.“

„Јасно је да су Јапанци више наклоњени нама него Американцима“.

Боље сигурно

Рио де Жанеиро, октобра. — Овде је стигао министар морнарице Сједињених Америчких Држава Нокс.

Наравно да се овде није очекивало да ће Нокс иако коњички пуковник дојавити на коњу, али се очекивало да ће господин министар морнарице указати част своме роду оружја и доловити на неком броду у Рио де Жанеиро.

Међутим оно мало људи које је чекало на пристаништу, никад није дочекало цењеног госта, пошто је он долетео авионом. Као што се види он верује више у немачке подморнице него у своју флоту.

А шша сад

Лондон, октобра. — У Енглеској су озбиљно забринути проблемом устанка у Азији. Штампана признаје да су Енглези увек били мајстори за дизање побуне и изазивање ратова, о чему сведочи пуковник Лауренс, затим и овај рат. Али како сад умирити побуњене! То би вероватно могао да реши опет неки Лауренс, јер вероватно да би сада умео исто тако да угуши побуну како је некада умео да је подигне.

»Роди мајко још једнога сигнала...«

Све у ваздуху

Вашингтон, октобра. — Пошто је код нас све у ваздуху ми и у рату зидамо куле у ваздуху. Тако имамо флоту на папиру, војску на папиру и победу у ваздуху. Ето, на пример, опет смо над европском обалом однели једну велику победу у ваздуху над непријатељем. Жали боже, што је и та победа само нова кула у ваздуху пошто се сад утврдило да смо оборили пет пута више авиона него што је непријатељ на том делу фронта уопште имао.

WWW.UNILIB.RS

— Милорде, Совјети стално траже успостављање другог фронта!
— Они га већ и онако имају — на Кавказу.

Нови ресор

Москва, октобра. — Поводом великог преоптерећења државног административног апарата услед велике преписке са Лондоном и Вашингтоном, Врховни савет народних комесара одлучио је да на следећој седници установи ресор комесара »за ноте и телеграме«, са нарочитим одељком »други фронт«.

ПОСТАВЉАЈУ ТУТОРА

Лондон, октобра. — После предлога америчког публицисте Литмана, да се у Енглеској постави један амерички министар, неки енглески листови дигли су дреку нападајући Американце: — Нисмо ми ниско пали на ни-
во Египта или Абисиније! Јенки мисле да нам сасвим срозају углед, али то не пали. Ми ћемо пре извршити још један „салто мортале“ у Европу него да нас тудоришу они, којима смо ми кумовали.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У лажу су кратке ноге — код ортака нема слоге

Некад пријатељ, сад непријатељ

Москва, октобра. — Прошла зима је код Совјета сматрана као благодет у виду генерала Зиме, у кога се полагала сва нада.

Пошто је генерал Зима погнуо на Источном фронту, болшевице већ хвата страх од идуще зиме, јер се сматра да ће се она појавити у виду авети генерала Зиме.

А Совјети су сујеверни па се плаше.

СТАЉИНУ

Завидно ти није стање
Кад просиш благодете
А некад си био сила
Од страха ти груди зебу
Живиш, ал' на белом хлебу.
Јер зависиш од Черчила
Покисо си сада скроз
Зато певаш: оде воз...

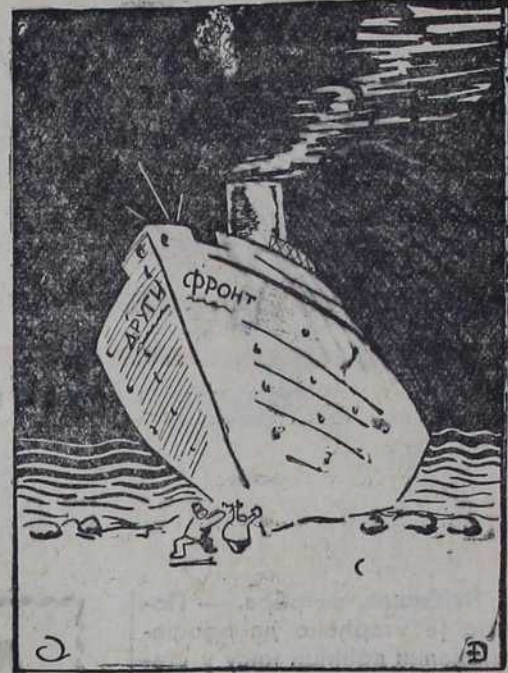
Тај генерал »Зима« беше главна нада
Ал сада донесе невоље и јада
Јер такав генерал има многе мане
Када нема доста хране и цебане
Па Совјети цвиле, ко у шкрипцу гуја
Глад им се примиче брзо ко олуја
У свему потребном они трпе кризу
Сад и сами виде да је пропаст близу
Као снег на сунцу, војска им се топи
Из стотину рана крв, ко поток лопи
А и нафте нема, пресушила цевка
Зато на све стране лелек и запевка,
А ортаци вајни праве тужно лице
И са »другим фронтом« играју се мице
Помоћ и не мисле Стаљину да шаљу
Они рачун праве за будућност дељу
Па будале траже да се за њих бију
А намере своје много и не крију
Са источног фронта све већа је вриска
Већ Совјете бришу са њиховог списка.

По морима свима сумарени плове
Из ковоја лађе прогоне и лове
Зато од Њујорка па све до Капштата
Околност бродове англосаске хвата
Лађа која пође, лако котву дигне

Али циљу своје никада не стигне
Ал' зато Енглези скачу у жуманце
Заробљене Немце везују у ланце
А кад дође »контра«, они »пардон« вичу
Па признања дају, ал кроз зубе сричу
Ал не што се кажу, то за њих не вреди
Већ што нису свикли да буду у беду
Зато сада веле: »Било везивања
Ал на своју руку, без нашега знања
Кад њихово лажу неко скине потку
Меки су ко памук, јер поштују мотку.

Са ретишта разних има доста поште
Ортаке баш свуда лемају и воште
У луфту, на земљи или океану
Пораз им следује ко по неком плану
Док на мору страда и последња тона
За месец изгубе тисућ авиона
А пошто су морске покидане везе
И стомак је празан, понестало мезе
Хтели су Европу глађу да уморе
А сада се сами за залагај боре
Ове зиме биће за њих стани-пани!
Јер ни лаж не пали, ко што беше лани
Где су лаж кували, тај је прсо лонац
Примиче се брзо њихов крај и конач.

НАСУКАНИ

— Пази! Сада! Хооо... рукики!..

Промућурени Индус

— Имам да ти упутим једну молбу! Јеси ли спреман да је испуниш? упитао је вице краљ Индије, иначе Енглец, свог првог доглавника Индуса.

— Твоје жеље су за мене заповести! одговори Индус. — Али и ја исто тако имам да те за нешто умолим.

— Испунићу ти жељу!

— А сада реци ми своје жеље, о Краљу, рече Индус.

— Одавно ми је запео за око твој лепи врт што лежи на обали свете реке Гангеса и моја је жеља да га поклоним — изјави Енглец.

— Он је твој од овога тренутка, Господару. А хоћеш ли и ти мени испунити једну жељу? као што си ми малочас обећао.

— Разуме се, потврди вице краљ, ти знаш да се моја реч не пориче. Дакле, сад ми реци своје жеље.

— Врати ми натраг мој врт, о Краљу! заврши Индус.

РУЗВЕЛТ: — Зар нисам силан укротитељ! Вашу жељу сам испунио. Видите како су зверке пред вама мирне као бубице.

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Европа: Време свеже и ведро у целој Европи са изузетком британског острва где је магла и облачно. Из облака пада ватрена киша која све уништава. На Атлантику олује и непогоде.

На Кавказу и долини Волге сталне провале облака и грмљавина. Ту се време све више погоршава. Облаци се крећу у правцу Азије.

Азија: Барометар пада у Кини и Индији. Кошава дува у правцу Чунг-Кинга и брише кинеске армије. У Индији слана и лапавица.

Африка: На морима се време погоршава. Код Капштата су се појавили подморски вулкани који су направили пачарис. Потопљени су многи бродови и саобраћај је прекинут.

Америка: Магла и слана. Промаја на Вол-стриту, а цвекотање у Белој кући. Мраз на океанима, праћен олујом и вејавицом. Барометар показује и даље рђаво време.

Аустралија: И ако је наступило пролеће опет је време врло рђаво — ал само за Енглезе и Американце. Пљускови трају над Аустралијом а на Новој Гвинеји сувокрајина и клизавица.

Енглеска радио - вести

— Нема разлога за страховање — стоп... Још увек смо на пађи — стоп... Лађа је само лако оштећена — стоп!

Ко је кога надмудрио

Отиде једном Перица, иако се није разумео у коњима на један коњски ваџар. Изненада спазе једног Цигу, како је продао неком човеку (на изглед Цинцарину) једног одличног коња и то у пола цене. Зачуди се и, пошто је задовољни купац отишао, упита Циганина:

— Како бре, тако јеvtино продаде тако финог коња?

— Није он, море, добар, видеће Цинцарин када почне да му рамље, рече Цига.

Оде Перица код Цинцарина и каже му, како му је Циганин подвалио. Насмеја се Цинцарин. — Зар мени да подвали? Па коњ рамље зато што му није

потковица добро прикуцана. Ево погледај!

Ево ти опет Перице код Циге. — Ипак ти је он подвалио! Коњ рамље ради рђаво потковане потковице.

— Не брине, рече Цига, ја сам ту потковицу погрешно наместио да би он мислио да коњ не рамље. Не дам се ја преварити.

Отрча Перица код Цинцарина и каже му, да му је Цига збиља подвалио.

— Било како било, он ми није подвалио: ја сам му најме платио лажном новчаницом. Не дам се ја преварити...

То рекавши, Цинцар се обзириво осврну и кидну у гомилу.

— Јеси ли читала у новинама како су у неком месту нашли поломљено посуђе од преко 2000 година.

— Ах, да, те служавке су увек биле исте.

Сликар натуралист

— То је велики брбљивац. Свауда је причао да може сликати само природне ствари.

НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 11 ОКТОБРА

Прича ми један пријатељ из околине Београда: Купим од сељака троја кола дрва али нигде тестераша. На једвите јаде наћем једног Личанина и погодим се са њим. Прође два дана а тестераша нигде. Кад трећег дана иде мој Личанин и води два сељачета. Погледам, а њих тројица имају само две тестере.

— А где је теби алат? — пита Личанина.

— Ја сам пословођа и само наджиравам а ови стружу...

ПОНЕДЕЉАК, 12 ОКТОБРА

Мој пријатељ Пера слави. Михољдан, прва јесења слава, па се уплашио да не навале гости, зато у канцеларији написао ову објаву:

— Славим за све пријатеље и другове, али молим да свако понесе по два парчета шећера за каву и по три парчета за жито. Пошто ми је стан мали, молим да долазе највише по тројица у групи, јер у кући имам свега пет столица..."

И, како ми причају, одлично су се провели. Свако је донео по нешто, Перина домаћица спремила, па се сачувао леп народни обичај а Пера прошао са мало трошка.

УТОРАК, 13 ОКТОБРА

Данас сам се уверио да је уторак и још тринаести, зајста, баксуз дан. Сретнем мога друга Јоцу, глава му сва завијена.

— Шта је, побогу и забога? пита га ја. Да не идеш са Косова поља?

— Још горе, друже! — одговори Јоца снуђено. За малу главу да изгубим.

— Ваљда нека туча на пијаци? — испитујем га ја.

— Ама није. Домаћа ствар. Не стало ми дувана па ја почео да шуњам по кући и тражим неки пикавац. Тако натрапам и на женину ташну. Помислим: можда је Милка оставила неку цигару. Кад тамо, место цигара, једно писмо. Копка ме да видим шта је и отворим, а кад тамо: Драга Милкице... Даље нисам прочитао јер ме нешто тресну по глави па се обезнаних...

— То није пријатна ствар — тешим га ја ал' он одмахну руком:

— Море, нисам се обезнанио од љубоморе већ од портфиша. Наишла Милка кући и кад видела да читам писмо, дохватила портфиш.

— И шта је било даље? — пита га ја.

— Ништа! Писмо нисам прочитао, она га склонила а сад идем у апотеку да купим бурову воду.

СРЕДА, 14 ОКТОБРА

Чудан смо ми свет. Мој комшија Коста узео од мене две хиљаде динара на зајам кобајаги за зимницу. А ја га, исто вече, видим у кафани. Лумпује.

— Зар си зато узео паре? корим га ја, а он кроз песму одговори:

— Док има будала, Коста овако гура!...

Хтедох да га изгрдим, али се сетих да не вреди. Ми живимо од данас до сутра и сваки онај који нам то замери прави нам је непријатељ.

ЧЕТВРТАК, 15 ОКТОБРА

Једна моја познаница, иначе професорка, која је путовала возом за Обреновац, жали ми се јутрос:

— Света и света. Једва може да се дише али улазе на силу. Није чудо да у таквој атмосфери буде сукоба и неугодности. Али што су три девојчице, које су ишле са једном старијом женом, ваљда мајком, изговориле у свадњи са једном грубом средновековном женом — то нисам чула за мојих 50 година, а српски језик ми је предмет.

Вулгаран, сочан речник, просто милина. Када сам их опоменула, најмлађа од њих дрекну:

— Марш, не лај!...

ПЕТАК, 16 ОКТОБРА

Један сељак из околине Крушевца — бар он тако рече — донео ми цакче пасуља око 10 кила. Вели:

— Одличан. Прави Тетовац... Навалио ко зубна болест, кука како нема паре за повратак, дошао вели да купи лекове и ја узех. Рече да ће доћи да узме цак и оде.

Када не дође до увече ја узех да преручим цак и кад га изручих за мало ме шлог не удари. Пасуљ к'о драмлије, смежуран, прљав а само један килограм одозго леп, крупан пасуљ.

То се данас зове солидна трговина.

СУТОБА, 17 ОКТОБРА

Испред мене иду два гимназиста и гласно разговарају. И нехотице, чух како један од њих прича:

— Мој хале има гарсоњеру и

ја га улецао и сада имам лове колико хоћу. Чим запне ја му кажем да ћу да предам кеву а он одмах отвори шлајпик!...

Баш напредна омладина, нема шта!

ЕПИГРАМ

Прилика се пружа сваком
Ко није на паре лаком
Да учини гест од срца
И прилогом својим спасе
Сиротињу која грца.

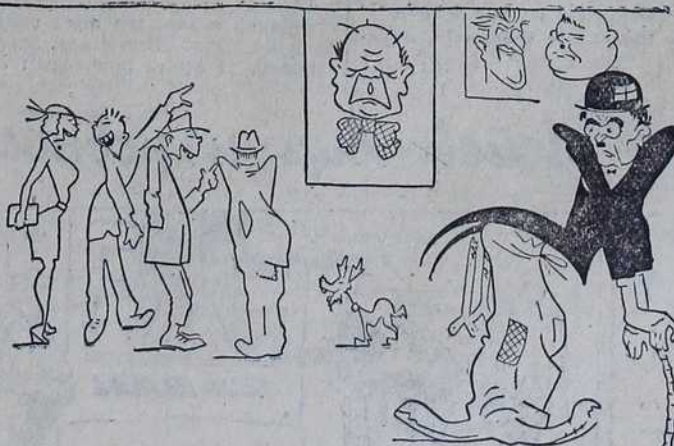
ПОСЛЕ ПРВОГ ФИЛМА

Алексић је снимао филм у коме је стварно напао физички партнера, тако да је он морао ићи у болницу.

Режисер: — Ако ми добро не одиграте ову сцену, позваћу Алексића за глумца.

На изложби чувених комичара

Шаплин: — Изгубио сам своју популарност. Људи се више смеју Винстоновим политичким комицима, него ма ком мом филму.

САВРЕМЕНА ЖИВА

Сељачка њоскошца

Лепи Ика мој је дика
У срцу му моме слика
Али судба хтеде груба
Испроси ме бата Љуба
Хоћу љубав да му дам
Нека мери он на грам.

Весело се ори труба
Није рђав бата Љуба
Није кицош нагиздан
Ал ме љуби сваки дан
Шанај!

На рушевинама

Гроб Стаљинграда
Гори к'о бакља.
Ту Совјет страда,
Немац га макља.

У ропцу грца
Црвена брана.
Певају срца:
„Оде Сатана!“

А иза ове
Горуће жару,
Гризе бркове
Тиранин стари.

Чунгкинг-Кина и сланина

Да ли знате причу
О лакомом мишу,
Што је деца срчу,
Кад уче да пишу!

Е та прича иста,
Што рачуне брља,
Чунгкинг-Кини приста,
Па сад главу трља.

Чанг-Кај-Шек сланину
Загризао, луда.
Сад у мишоловци,
Жица одасвуда.

Туршији

Ти си сан и мета
Домаћица многи
Зато целог лета
Беше сметња слогни
И миру у браку.
Ти истресе многе
Јанџике и кесе
Ал' скривена пара
Увек има ноге
И вазда је ђаво
Некуда однесе.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Стрпљење

Модерна медицина

За сваки случај докторова же- ница често звирне кроз кључа- ницу или ослушне на вратима собе за ординацију. Ђево не спа- ва! Међутим, једном јој је пало у очи нешто нарочито, па је нај- зад запитала мужа:

— Зашто ти тражиш увек од пацијента, да ти тако тачно ис- причају шта су ручали? Зар је то толико важно због дијагнозе?

— Због дијагнозе! Није... Него због хонорара!

Из гарнизона

Приликом смотре пита коман- дант једног горостасног тобџију:

— Јеси ли ожењен?

— Јесам, гос'н пуковниче.

— Колико деце имаш?

— Једно, гос'н пуковниче.

— Срамота! Па то је сувише мало за једног тако крупног, снажног човека. А колико си већ ожењен?

— Три месеца, гос'н пуковниче.

ПАМЕТАН ЛУДАК

Немајући летос доста матери- јала, један репортер реши да опише лудницу. Лекар му објасни скоро све случајеве:

— Многи су болесни тако да ми не очајавамо за њихово оз- дрављење.

— Идући тако преко двориште болнице угледаше многе лудаке. Један лудак привуче пажњу но- винара. Он је гурао једна коли- ца, али наопачке.

— А овај, упита новинар лека- ра.

— Тај је изгубљен. Неће се никако извући, рече лекар.

— Могу ли да говорим с њим?

— Ако вас интересује, зашто не!

Репортер се приближи сиротом младићу.

— Пријатељу, зашто држиш та колица натрашке?

— Кад би их држао правилно, онда би ми их напунили каме- ном.

Смуђ у песми

Једном приликом на једној ри- бљој вечери замолише присутни песника Лазу Костића да им им- провизује неколико стихова. Баш је био донет на сто велики, пе- чен, смуђ. Лазу Костић се зами- сли па ће рећи:

— Е, тако се кућа тече.

Поред смуђа свако вече.

Друштву је то било мало. За- молили су га да настави.

— Е тако се тече кућа.

Свако вече поред смуђа.

И то је друштву било мало.

Зато опет замолише Лазу да на- стави.

— Кућа с тече ето тако

Лесковачка депутација

Мога Коцета изабраше за де- путацију, те ја појдох сас њега, да видим тај пусти Белиград, што га викају мали Цариград. Све живо искочило на штапију, да ме испрати. Доктури и док- турке, инцилири с инцилирке, па Тире Конопар с његову Анушку, што маже лице с кисело млеко, да гу буде бело. Седнемо на ма- шину и тргнемо за Ниш. Пре по- дне стигнемо у Ниш и тонак по- ручасмо, теке чукун звонце за путовање, а Коце рече: „Васке улегај!“ улегну Коце, улегну и

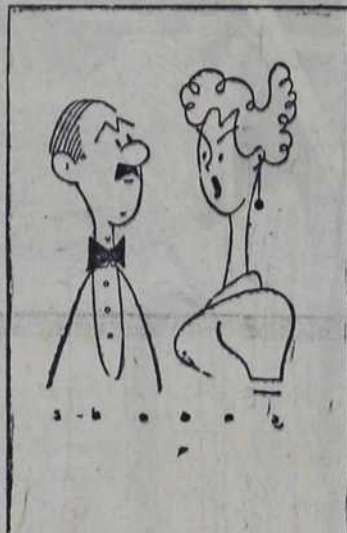

— Ђокице наведи ми неку про- зирну ствар.

— Кључаонница на вратима, тата.

ја. Леле што је шашава она бе- лиградска машина. Вришти, пи- шти ко кобила, па што јури, све живо по пут поплаши, и гуске и ћурке и магарци и људи од њума зорт уфатише, а за жене ич да не зборим. Кад добосмо до једну голему планину, бели- градска машина не могла да гу прескочи, теке зајмури на једно око направи рупу на средину и искочи на други крај планину. У то стигосмо на белиградску шта- пију. Излегну Коце, излегну и ја. Кад ајд ајд, ја спази једно кола, како идеју сама без коњи и во- лови, а одозго обесили некакву мотку, како код нас бостаније кад терају бостан. „О бре Коце, каква су она кола? Што иду са- ма без волови“. Коце рече: „Ва- ске, неј се викају кола, тој се вика трамбљај, њега зорт тера“. У то стигасме пред једно кафан- че, теке пред нас искочи једно момче, па ми пружи једно артиче и рече: „Изволте да вечерате“. Ја узе оно артиче, погледа га по- гледа, па рече: „А, бре, Коце, зар артиче да вечерам“. Мој ти Ко- це рече: „Ћути Васке, њеј се то вика артиче. Тој се вика ждре- ловник. Из њега ће, вика, изби-

Нови правац

— Прочитали сте моје песме, шта мислите коме правцу припа- дам!

— Плагијаторском!

рамо за Једење“. Ја ти узе мало лебца мало сирца па вечера. А мој ти Коце шеснаест пута ман- цу прогутаја. Теке се упалише неки гасарчки, а ја муну Коце- та: „Абре Коце, мунка те изела, да те не изеде. Какви су гасарчи- ки, сами се упалише, а мој ти Коце: „Васке, не се викају га- сарчки, тој се вика телектрика. Њум гу зорт тера кроз жицу. Леле сестре слатке, ја се уплаши да и мене какав зорт не потера, па реко: „Коце, натраг у Леско- вац да ме врнеш. Овде неће бид- не арно за мене“. Коце рече: „И- демо Васке, сад ћу да те водим у амам да се избањаш“. Седиемо у фијакер и звр, звр пред амам. Коце ми рече: „Васке иди се ти избањаш, ја ћу те причекам“. У-

— Не знам, што сви толико га- ламе противу таште. А ја се са својом таштом слажем не може бити боље.

— А станује ли она с тобом!

— Не, она је у Јужној Амери- ци.

Лайов Аџа и ревносни жаџа

РАЗЛИКА

— Молим вас, у чему је ра- злика између једног глупана и паметног човека!

— Знате ли ... паметан чо- век то зна, никад о томе не пита.

Брачна верност

У мушком друштву повео се разговор о верности у браку. Сви се оборили на браколомни- ке оба пола са познатом жести- ном оних који највише греше. Једино чувени хирург, доктор Периф, узима у заштиту како не- верне жене, тако и неверне му- жеве.

— А ви, господине докторе, зар ви нисте верни својој жени? упита га неко.

— Ја? Ох, да, врло често!

ЧИКА ЉУБА У БЕОГРАДУ

Пред крај свога живота Љуба Ненадовић живео је стално у Ва- љеву, у конаку својих славних предака кнезова Јакова и Алек- се и Проте Матеје Ненадовића. Сам Конак, који још и данас постоји претстављао је тада нај- чувенију и најбогатију кућу за- падне Србије и био је уређен та- ко да му ниједан оцаковић са Оријента или са Запада Европе није могао наћи замерке.

Па ипак немирна крв Ненадо- вића и кроз Чика-Љубу, у ста- рости, врела је и тражила про- мене. Али пошто му године нису дозвољавале сада, као у млади- сти, да прави дуже излете по Ев- ропи он се задовољавао, како је сам говорио — „да скокне мало до Београда, да се прочаршија и прошенлучи“, па после опет да

потражи паланачки мир и књи- жевни рад у своме господском Конаку.

Приликом таквог једног изле- та у Београд, сусрете Чика Љу- бу, насред Теразија један његов стари кордаш и радосно запита:

— Јеси ли стиг'о Љубо?

— Већ пет дана се чаршијам по Београду, одговори Љуба.

— Колико ћеш још остати?

— На то питање Чика Љуба извади свој новчаник преброја новац и рече:

— Још сто двадесет динара и четири гроша.

Врхунац

У купеу друге класе брзог во- за путује један човек са двоје ситне деце. Преко пута њега се- ди лепо одевен старији госпо- дин. Дете плаче, отац га удари.

— Како можете да тучете де- те! узвикну узбуђено старији го- сподин. Можете због тога имати неприлика!

— Господине, одговори отац, жена ми је побегла са љубавни- ком и однела све паре; ово дете које сам ударио, учинило је у панталоне нешто што не чине учтива деца; а ово друго дете прогутало је наше путничке кар- те. А, поред свега тога, ми смо у погрешном возу. Каква се ме- ни још неприлика може десити!

На једној вечери неки госпо- дин нагиње се свом суседу и ти- хим гласом пита:

— Господине, можете ли ми рећи, која је оно дебела крава, што седи поред домаћина?

— То је мајка телета коме се ви сада обраћате, мирно одго- вори упитани.

ШИРЕНА СТРАНА

Пронашао трик

— Ту си, невернице, сада сам те ухватио на делу!

Грдан малер

— Господине писару, ово је већ пети пут како ми неко док се бријем украде шешир. Кажите ми шта да радим!
— Пустите браду.

Логична ствар

— Зашто сте напустили своју ленаарску праксу?
— Зато што је нисам ни имао.

Бодљикава козеруја

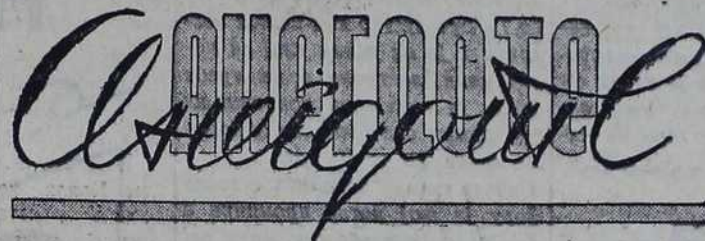
Ми смо песничка нација која због те песничке жице има више штете него фајде. Бујна машта нам често не дозвољава да у правој боји сагледамо предмете и ствари. Зато кад видимо да у некој крчми неколико беспосличара бесни и лумпује ми не кажемо да су себични и неосетљиви већ кажемо да су „витални“. А! опет ако нека жена има темперамента и воли друштво ми јој одмах прикачимо канту да све тандрче.

Због ове наше песничке особине ми све гледамо кроз нашу личну призму и увек смо у облацима. Или претерамо мету или уопште не добацимо. Радо верујемо свима лажима и измишљотинама које нам неко дошапне, али зато не верујемо истини ако нам не конвенира. Кад се за некога човека каже да је добар и честит, сви се присутни подгуркују и подмигују, ал ако некога критикујете сви ће се сложити са вама. Да ли је та виталност или нешто друго врло је тешко рећи али свакако наше друштво од тога има само штете, пошто

се оговарање развило у дивну индустрију и читав низ људи живи искључиво од оговарања. Ето, на пример, моја газдарица госпа Сека, чим устане, изађе на терасу. Помислићете да удахне чистог ваздуха. Јок, брате. Него да покупи материјал за оговарање и онда је до подне мирна. А за после подне треба јој нове сировине, зато крене у визите и кад се врати кући, „новости“ пун зембиљ. Има да прерађује све до идућег јутра. Она сама зна више него сви београдски репортери заједно па олет није задовољна. Хтела би још и више...

Јуче нам исприча како је То-за, комшија, слагао жену да је дежуран а уствари је ишао код Перке распуштенице. Затим читав роман о једној гимназисткињи што води љубав са Пантом трешаринцем, а он Божа довлачи, довлачи. И сви смо ћутали и слушали иако смо знали да све то није истина. Али поезија је поезија и нико није луд да мења навике, а ми најмање...

ЦИЛЕ

Шта може страх?

У Моцартовој „Чаробној фрули“ има неколико компликованих места које певачи не могу баш увек тачно да отпевају. У великом призору с фрулом Томико је имао један такт који свим теоретикима тешко пада. Лео Слезак који их је пре сваке претставе пробао и тачно певао, на позорници је због нервозе увек погрешно упадао. Једном кад је певао Темина у бечкој дворској опери чуо је звуке фрула из оркестра баш у тренутку кад је иза кулиса опазио велико узбуђење. Гледајући навикше Слезак виде да су се запалила ватрена кола са три децка. У овом тренутку је требало да упадне. Он се не збуни и тешке тактове отпева до краја са предавошћу пуном осећања. У међувремену су ватру угасили и претстава је без опасности наставила свој ток.

Пошто се завеса спустила, приче Слезак диригент и рече му: — Знате ли ви, да сте због страха она места тачно отпели? Постарају се да увек избеје пожар кад певате Темина!

Самртникова шала

Када је кнез Таљеран био на самрти, стајала су крај његове постеље три лекара. Тад ће му један рећи: »Пробајте, светлости, можете ли да се накашљете или да звиждите?« Таљеран се мало насмеши па одговори славим гласом: »Кашљати не могу, а немојте тражити да звиждим. Могло би се рећи после моје смрти, да сам Вас поштована госпо-до, на свршетку комедије извиждао«.

Две јабуке

Велики кнез од Бадена Јахао је једном приликом у пратњи свог ађутанта Селденека. Селденек је

као провијант понео две јабуке. Велики кнез појео је своју јабуку заједно са љускама и смејао се ађутанту који је своју јабуку пажљиво љуштио. Селденек да би се одбранио рече Великом кнезу:

— Знате Ваше Величанство, једна од ових двеју јабука пала је у блато па не знам која је то!

Најстрашнија справа за мучење

Кад је једном Верди био присутан у Миланском музичком друштву неко је споменуо како један европски принц скупила инструменте за мучење, свих времена, и да већ поседује богату збирку таквих предмета — духовити Верди добац:

— Кладно бих се да је цењени скупљач заборавио да најстрашнији инструмент за мучење унесе у своју збирку.

— На који то мислите, мастро?

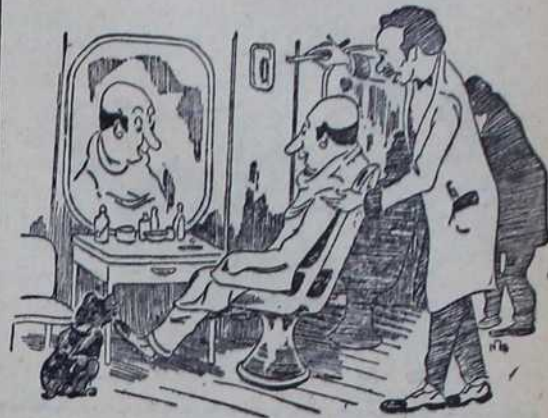
— Па на клавир.

Потребно питање

Један јужноамерички репортер хвалио је пред Марк Твену једног генерала његове земље, који је направио пуч и тако дошао на управу земље. Новинар је добац:

— Овај човек је за нашу земљу оно, што је за Француску била Жан Д'Арк!

Марк Твен погледа бреду и рече: — Мислите? А кад мисле Енглези да га спале?

— Јелте, мајсторе, зашто ме ваш пас стално гледа!

— Треба да вам кажем. Деси ми се с времена на време да отсечем неком уво, и мој пас то необично воли.

Пао у рупу...

— Како напредује твој нови роман!
— Никако, главни јунак пао ми је у једну провалију, па сада никако не знам како да га извучем.

Радују се гостима

— Ви сте нас сигурно већ давно очекивали!
— Наравно, тетка. Тата псује већ недељу дана!

Како мало Перица замишља:

ЖЕНУ КОЈА ЈЕ МУЖУ ИШЧУПАЛА СРЦЕ

ИЗ ПРИВРЕДЕ

Практично млекарство

Чим је дошао у Београд стари ревносни млекација Тоза из Зуца замољен од уредника „Млекацког гласника“ дао је овај чланак о практичном млекарству:

— Ја сам млекација већ тридесет година и природно је да ја најбоље знам шта је практично млекарство. За једног млекацију практично је да упозна сва она места где се може досути вода у млеко, затим да вештим маневром избегне контролоре и сва места где се млеко мери на град, па ето просперитета! Ја сам тако радио и сада сам на коњу, завршио је Тоза млекација, своју изјаву.

Два Ибзена

Велики норвешки писац живео је извесно време у Минхену и сваког дана, између два и четири сата после подне долазио у једну скромну кафану да попие кафу и прочита поподневне листове. То се брзо прочуло и власник локала је са задовољством констатовао да је његова кафана у то време најпосећенија. Многобројни гости долазили су нарочито зато да виде славног књижевника и да неколико минута проведу у његовој близини.

Али једног дана је, и томе задовољству Минхенаца, дошао крај. Ибзен је отпутовао на неколико недеља у неку немачку бању. Гости су улазили сада у кафану као да некога траже и убрзо опет излазили напоље. Кафана је, укратко речено, од два до четири зврјала празна.

Власник кафане није хтео да му измакне одлична зарада и зато је дошао на једну смелу, неуобичајену идеју. Идућег дана — седео је Ибзен за својим столом. Али то није био он, него један глумац коме је успело да направи савршену маску великог писца. Он је седео достојанствено и читао новине из Норвешке. Кафана је опет била препуна.

На несрећу иницијатора ове игре са публиком неколико недеља доцније вратио се Хенрик Ибзен из бање. Кад је ушао у кафану и упутио се своме столу, уплашио се угледавши на своме месту — самог себе. Толико се Ибзен запрепастио да је изгубио своје хладно, достојанствено држање. Али глумац се није дао збунити. Устао је и достојанственим кораком напустио локал, остављајући место збуњеном новинару.

Једне вечери, наиме, када се после премијере „Норе“, на позорници у једном великом америчком граду појавио „аутор комада“ и публика га свесрдно поздравила, европски новинар, Бечлија, био је запрепаћен.

Сутрадан, он је у највећем америчком листу поднео доказе да је Хенрик Ибзен умро — пре једанаест година.

Уједно, трагичан епилог ове афере најбољи је доказ, колико је америчка публика лаковерна и незналица.

Лондонски поклисар

Године тисућ деветсто четрдесет друге После пораза срамних и патње дуге Винстон поклисар оде у Московску тмину Да учини смерно подворење своје Ратном другу Стаљину.

У част високога лондонског госта Приредише гозбу марксистичког кова... Беше фраза, молби, обећања... Беше свега доста... Свирао је и цез друга Ворошилова...

Сву ноћ су лепе другарице мале Слику нимфе, слику «среће» и «раја», пружале И, да би високога госта усхитиле Лепезама из Сибира су га хладиле... Међутим, гост праћен Стаљиним Пређе у угао усамљене сале... И, док му домаћин са свом жестином Причаше о кули у ваздуху, Он је мислио на ципелу Сибирке мале.

Равајло пазари

валај не ваља без пара, а још Горе је с паре. Прву муку муче цифлаши а Ову другу ми сељаци дошло бре дотле да геца набијо шлајбок сбанке па не зна Шта ће дуради сњи. рокће банда а пљушти кец а Пиво Боже боже ме прости као кишница. пощо ја јутрос У амбар а тамо моја Да простиш домаћица оставила цак сбанке. уфати ме стра Да се не убућају па велим ајд равајло да То утрошиш и тако кренух за београд и од Радњу до Радњу напуник пуна кола прво сам купио једну Трепезарију од неког Лујса, јал петнајести, јал шеснајести ал знам да је ексик од Двајес у Другу радњу ми утрапише клавир велики бре ка Ча-

мац оно Јес да у њега нема ко Да свири ал нек се деца зажимају а може се у њег склоне гуње и туршија, одок ти ја у трећу радњу а кад тамо један шпорет голем ка кућа са четири рингле и две рерне мислим се ја оћу га узмем да моја милунка не Пече прсте с црепуљу па и Њега на-товарим на кола, ондак сам бијо код јорганицију и ту Поручик три жута Јоргана и две зелене Фиронге а код једнога летричара узмем две буген лампе беле ка млеко а Тај ме трговац пита шта ће Ти бре лустер кад немаш лектрику а ја му велим глај си посла мени лектрика и не требз јербо ја лежем ка кокошка ал оћу димам све госпоцке андрмоље може ми се Па ето.

после сам се заменио с госпа Зору ја њој метар кромпира а она мене црно одело с једну репину као мантију. то носе само министри и Друга господа кад је парада а њојзи је остало ол њеног покојног Стеву који је бијо голема зверка у неко мичистерство. иако сам толко куповао немогу све паре да Потрошич набреко шлајбок ка виме у краве и ја напуни кола а он само лечка спласно па ћу сутра Јопет да пазарим и све ћу ви јавим шта Сам набавијо.

ваш равајло

Неспоразум

— Са вашим глумачким талентом има изгледа, да ћете пропутовати цео свет.
— Заиста?
— Сигурно. Јер ни једно позориште неће вас дуго задржати.

Због промашеног живота

— Шта је с вашом ћерком. Она носи црнину већ месецима?
— Она је у жалости за једним човеком.
— Колико ја знам, она није била још удата.
— Баш зато и носи црнину.

Наплаћен савет

Идући на ватар, нађе чича Раде стотинарку. Мало затим среће једног адвоката и упита га, шта да ради с тим новцем. Адвокат узне новца и загледајући га, поче врло озбиљно:
— Кадгод ти се тако што деси ти отиди начелнику и пријави му ствар. Теби сваки пут припада десети део, а осим тога важићеш у очима целог света као поштен човек. Јеси ли разумео?
— Јесам, одговори чича Раде, а адвокат стрпа стотинарку у џеп.
— Па дајте, рече чича Раде, да однесем начелнику.
— То ти уради кад другу нађеш, а ова иде мени за адвокатски савет.

Пропао провод

— Али, Милице, ти си ми нагласила, да треба да дођем са мојим најбољим пријатељем.

На изложби

— Ко је ово на слици?
— Колумбо.
— А ова жена!
— Америка.
— А зашто је насликана гола!
— Зато што је Колумбо открио.

МОДЕРНО ЈЕ...

— Да страћаре у центру имају пингују а фаворити заустављају...
— Да вино београдских кафеција садржи у себи све — осим сока од грозђа...
— Да сељаци долазе на трке...
— Да се на тркама коњи до- да губе или зарађују новац...

Главни уредник: Теодор Докић.

Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа: Штампарија „ЛУЧ“.

ТЕТКА РОЈКА

одговара

Пираму и Тизби. — Ви сте и за осуду и сажаљање. Модерни људи и — дете. Ал, тако ћете можда умилостивити родитеље.

Малој, заљубљена срца. — Маmica Вам не допушта да се дописујете а преко другарице не желите: стога је у Вашем срцу велика туга.

— Мој савет је да је боље састати се, него давати од руке.

Гордана, Ружица, Перка, Милка, Рада, Љубица и многе ученице трговачке академије — траже адресе богатих сеоских ђилкоша из околине Београда. Потражите их сами, па ћете најбоље постићи циљ.

Двема средњошколкама. — Пошто сте ме молиле, износим ваше писмо до краја.

„Волимо, школу као и све наставнице, а највише госпођицу директорку, коју просто напросто обожавмо. Она је срце, душа наше школе, друг, сестра, све, једном речју“...

Бре, бре, ала је то жица! Назови вереници. — Ви сте дивна девојка. Ухватили сте једног за гушу и приморали га да Вам обећа брак, и сада шетате и флертујете са другима. Тако му и треба, кад хоће, данас, да се жени...

Необична девојка

— Госпођице Мицо, будите моја жена!

— Добро, али имам извесне услове.

— Који су то услови?

— Прво, моја мајка мора да станује с нама.

— Бићу врло срећан.

— Од стана могу само ја да имам засебан кључ.

— У реду.

— Даље, ви морате да престанете да се картате, да пијете и да пушите.

— Са највећим задовољством.

— Дозволићете, даље, да играм бриџ.

— Разуме се.

— А сада запамтите добро, да никада нећу бити жена једног таквог шмоклана!

Светска гувернанта бр. 1

РУЗВЕЛТ:

Иако сам стара, опет журно хитам
Да и белу децу правилно васпитам
Зато држим широм отворену касу
Хоћу да усрећим сад и белу расу.

Мисли о женама

Ако једној жени кажете да је она најлепше очи на свету, она ће вам одмах одговорити да има и најлепша плећа.

Пријатељство међу женама само је примирје у рату.

Иако су мушкарци убеђени у слабост жена — нису мање њихови робови.

Ружића не постоји код женског пола; утврдило се да је жена која је сматрана за најружнију — нашла обожаваоца.

Понеко мисли да је жену притиснуо на срце док је, међутим, држи само на новчанику.

Данашње жене више нам не праштају наше грешке. Шта више оне нам не праштају ни своје сопствене.

Најбоље је код женског пољупца то — што тада мора да ћути.

Женска лира

Седели су у парку те дивне вечери,
Уживајућ у звезданом сјају...
Руже и ваздух на љубав мирисаху...
Била је најлепша вечер у мају.

Грлећ је нежно, он је упита:
„Закуни ми се, моја драга мала,
Да у свом животу ти никада
Другом ниси припадала...“

Она се осмехну и рече:
„Увек си био господар срца мог
Никада нисам припадала другом;
Кунем ти се животом — сина
свог!“

Прича о краљу Ђорђу и његовим министрима

Живео једном један велики краљ који се звао Ђорђа. Он је становао на једном острву, владао многим страним народима и имао врло много ратних бродова и војника.

Тај је краљ имао једног министра који се звао Черчил. И он је био велик, али само у лагању и уништавању вискија.

Али пошто је краљу и његовом министру било предобро на свету, постали су обесни, те су једном другом народу, који је мирно радио свој посао, објавили рат.

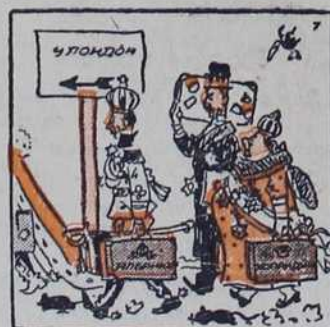
Тај је народ био млад и јак. Где год су се појавили војници краља Ђорђа, поражавао их је он до ногу и терао у море.

Подморнице и авиони смелог противника потопили су и многе ратне и трговачке бродове краља Ђорђа.

На острву краља Ђорђа завладала је несташница животних намирница, па су краљ и његов министар морали да притегну каиш.

Упркос слабих времена долазили су на острво у посету краљу Ђорђу многи страни краљеви и министри који су одмах код њега и остали, јер су услед рата, својом кривицом изгубили своје државе и своје народе.

Али посетиоцима је од дуготрајне незапослености постало досадно и почели су да се међусобно свађају. Да би их разведрио одлучи краљ да за њих приреди позоришну претставу на којој ће и они сами моћи активно суделовати.

И краљеви гости су суделовали у извођењу комада. На своје главе ставише они круне, те се понашаху тако као да још имају земље којима владају и војске којима заповедају.

Док је још та позоришна претстава трајала, прикључише се противнику краља Ђорђа два друга јака народа.

(Наставиће се)